

"ሥራህን አውቃለሁ" ራእ 2:19

ሥራህንና ፍቅርህን እምነትህንም አገልግሎትህንም ትዕግሥትህንም ከፈተኛውም ሥራህ ይልቅ የኋለኛው እንዲበዛ አውቃለሁ። ራእ2:19

ጥንታዊት፣ ታሪካዊት፣ ብሔራዊትና ሐዋርያዊት የሆነችው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በክርስቶስ ደም ከተመሠረተችበት ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ በተሰጣት መለኮታዊ ኃይልና ሥልጣን መሠረት ከውስጥና ከውጭ የሚነሱባትን የአጽራረ ቤተ ክርስቲያንን ፈተናዎች በመቋቋም ዘመናትን የተሻገረችና በአገር ውስጥም ሆነ በውጭ ዓለም ለትውልድ የሚተላለፉ በርካታ መንፈሳዊና ማሕበራዊ ሥራዎችን በመሥራት ሃይማኖትን፣ ታሪክንና ባሕሪን ጠብቃ ያቆየች መሆኗን ማንም የሚመሰክረው ሐቅ ነው። በአለት ላይ የተመሠረተችው ጥንታዊት የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ከዘመነ ብሉይ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ እምነቷን፣ ክብሯንና ታሪኳን በሚገባ ጠብቃ ለትውልድ ለማስተላለፍ የቻለችው በቀደምት ወላጆቻችን አንድነት፣ ጽኑነት እምነት፣ ጥንካሬና አርቆ አሳቢነት መሆኑ ለማንም ግልጽ ነው።

ክርስትና በእምነት እያደጉ እና እየጠነከሩ የሚጓዙበት የሕይወት መንገድ ነው። ስለሆነም በእምነት ጸንቶ ለመገኘትና እስከ ሞት ድረስ ለመታመን የግድ በእምነት አድጎና ጠንክሮ መገኘት ከአንድ ክርስቲያን የሚጠበቅ ነው። ሥነ ምግባር መለት መልካም ጠባይና በጎ ሥራ በመሥራት የሚገለጥ ሲሆን ክርስቲያናዊ የሚለው ቃል ሲጨመርበት ይተለይና የተሟላ መገለጫ እንዲሆን ይደርገዋል። መልካም ጠባይ ማንም ሰው ሊኖረው ይችላል። ነገር ግን ምንጊዜም የማይለወጥና የተሟላ ሆኖ ለሰማያዊ መንግሥት የሚያበቃው በክርስትና እምነት ጸንቶ ከኖረ ብቻ መሆኑ አያጠያይቅም። ከጥንት ዘመን ጀምሮ በእምነታቸው ጠንካሮች የነበሩ ሰዎች በጉዟቸው ሁሉ እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኙት ተመስክሮላቸዋል። እግዚአብሔር ደስ የተሰኘባቸው የእምነት አርበኞች በእምነታቸው ጥንካሬ በጎ ሥራ በመሥራትና ዓለምን ድል በማድረግ በሕይወት ዘመናቸው የእግዚአብሔርን ሕይወት፣ ድል አንድራጊነትና ኃይልነት በሕይወት ዘመናቸው የመሰከሩ መሆናቸውን ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በእብራውያውን መልእክቱ መስክሮላቸዋል። ዕብ 11:1-30

በየአለቱ የመንፈስን ፍሬ የሚያፈራ ክርስቲያን በአጻደ ቤተ ክርስቲያን የተተከለ ቅጠሉ የማይጠወልግ ልምላሜና ፍሬ የማይለየው የሃይማኖት ተክል ሲሆን በውኃ ፈሳሾች ዳር እንደተተከለች ፍሬዋን በየጊዜው እንደምትሰጥ ቅጠልዋም እንደማይረገፍ ዛፍ ነው። እንዲህ አይነቱ ሰው በክፉዎች ምክር አይሄድም፤ በኃጢአተኞችም መንገድ አይቆምም። በዋዛኞች ወንበር አይቀመጥም። ክፉዎች እንዲህ አይደሉም፤ ነገር ግን ነፋስ ጠርጎ እንደሚወስደው ትቢያ ናቸው። ስለዚህ ክፉዎች በፍርድ ኃጢአተኞችም በጻድቃን ማኅበር አይቀመጡም። ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ስለሚለው ሕጉን በቀንና በሌሊት በማሰብና እንደ እግዚአብሔር ሕግ ትእዛዝ መሠረት ጸንቶ ይኖራል ።መዝ11:1-6

ክርስቲያናዊ ሥነ ምግባር ሲባል የሰው ልጅ ምድራዊውን በሰማያዊ ጊዜያዊውን በዘለአለማዊ፤ የሚታየውን በማይታየውና በማይዳሰሰው የሚለውጥበትና ለሰማያዊ መንግሥት የሚበቃበት ሕይወት ነው። በመሆኑም የክርስቲያናዊ ሥነ ምግባር ዋና መለኪያው በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ማደግና ፍሬ ማፍራት የሚችል ሕይወት ያለው ሲሆን ብቻ ነው።

"ለእግዚአብሔርም ክብርና ምስጋና ከኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኝ የጽድቅ ፍሬ ሞልቶባችሁ፤ ለክርስቶስ ቀን ተዘጋጅታችሁ ቅኖችና አለ ነውር እንድትሆኑ የሚሻለውን ነገር ፈትናችሁ ትወዱ ዘንድ፤ ፍቅራችሁ በእውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛ ይህን እጸልያለሁ።" ፊልጵ1:9-11

ስለሆነም አንድ ሰው በሰው ፊት ሲትያ በውጭ የሚታየው ሕይወቱና ሥራው የሚያስደስትና እንከን የማይወጣለት ልሆን ይችላል። የእግዚአብሔር ቃል በውስጡ ከሌለ ግን በእግዚአብሔር ሚዛን ተመዝኖ ማለፍ እንደማይችል ቅዱስ ያዕቆብ ከጻፈው በመልእክት መረዳት ይቻላል። ቃሉን የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ራሳችሁን እያሳታችሁ የምትሰሙ ብቻ አትሁኑ። ቃሉን የሚሰማ የማያደርገውም ቢኖር የተፈጥሮ ፊቱን በመስተዋት የሚያይን ሰው ይመስላል፤ ራሱን አይቶ ይሄዳልና፤ ወዲያውም እንደ ምን እንደ ሆነ ይረሳል። ነገር ግን ነጻ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ ተመልክቶ የሚጸናበት፤ ሥራንም የሚሠራ እንጂ ሰምቶ የሚረሳ ያልሆነው፤ በሥራው የተባረከ ይሆናል። ያዕ1:22-25

በአንጻሩ ደግሞ የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ቃል እየራቀ ግብሩም ወድ እንስሳት ጠባይ እየተለወጠ ሲሄድ የሚወቅሰው ሕሊና ሊኖረው ስለማይችል ክቡር ሆኖ የተፈጠረበት አዳማዊ ባሕርይ ፈጽሞ እንደሚለወጥ ከናቡከደነፆር የሕይወት ታሪክ በአጭሩ መረዳት ይቻላል። "በዚያም ሰዓት ነገሩ በናቡከደነፆር ላይ ደረሰ፤ ጠጉሩም እንደ ንስር፤ ጥፍሩም እንደ ወፎች እስኪረዝም ድረስ ከሰዎች ተለይቶ ተሰደደ፤ እንደ በሬም ሣር በላ፤ አካሉም በሰማይ ጠል ረሰረ።" ዳን4:33

ክርስትና ሕያው ተስፋና ፍጽም የሆነ ሰማያዊ በረከት የአለበት እመንት እንደሆነ በግልጽ ይታወቃል። ነገር ግን የዚህ ፍጹም ተስፋ ባለቤትና የበረከቱ ተሳታፊ መሆን የሚቻለው ክርስትና የሚጠይቀውን ዋጋ ሁሉ ለመክፈል በመዘጋጀት እንጂ እንዲሁ በሰሙ በመጠራት ብቻ አይደለም። አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝ በመከራና በልዩ ልዩ ፈተና ውስጥ ጨክኖ ማለፍ ክርስትና ክርስትናነቱ የሚታወቅበት ዋና መለያ ምልክት ነው። "ይህ ስለ ክርስቶስ ተሰጥቶአችኋልና፤ ስለ እርሱ መከራ ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ በእርሱ ልታምኑ ብቻ አይደለም።" ፊል 1:29

በየዘመኑ የነበሩ ክርስቲያኖች እምነታቸው ያስጨበጣቸውን እጅግ የከበረ ነገር ሁሉ እስከ መጨረሻው ይዘው ለመጓዝ ከፍተኛ ጥረት አድርገዋል። በእመንት ጉዞአቸው ሊያስናክላቸው ከተደቀነው ልዩ ልዩ ጸዋት መከራ በድል ለማለፍ "ልትቀበለው ያለህን መከራ አትፍራ። እነሆ፤ እንድትፈተኑ ዲያብሎስ ከእናንተ አንዳንዶቻችሁን በወጎኒ ሊያገባችሁ አለው፤ አሥር ቀንም መከራን ትቀበላላችሁ። እስከሞት ድረስ የታመንህ ሁን የሕይወትንም አክሊል እስጥሃለሁ።" እራ 2:10 ተብሎ በተጻፈው ቃል መሠረት የደም ዋጋ በመክፈልና ሕይወታቸውን የተወደደ መስ ዋእት በማድረግ ከባድ ተጋድሎ ፈጽመው አልፈዋል። ምድራዊ ተድላና ደስታ ዘለዓለማዊ የሆነው ሰማያዊ ሐሴት ፈጽሞ ሊተካ ስለማይችል በሚታየውና በሚዳሰሰው ጊዜአዊ ምኞት ሳይታለሉ እምነታቸው የጠየቀውን ታላቅ ዋጋ በእምነት ተቀብለዋል ሮሜ 8:17። ይህ እውነት በቀደሙት የእምነት አርበኞች ቅዱሳን ነቢያትና ታላላቅ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ሕይወት የተፈጸመ መሆኑን ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በዕብ 11:24 በሰፊው በማተት ዘግቦታል። ይህም የሚያስረዳው አንድ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር እንዲሁ የተቀበለውን የዘለዓለም ድጎነት እንዲት መያዝ እንደአለበትና በክርስትና ሕይወት ውስጥ የሚመላለሱ የእምነት አረባኛ በመባል የሚታወቁ ሰዎች በሥጋ ዘመናቸው የደረሰባቸው ቀላል አለመሆኑን ነው።

በዚህ ዓይነት አንድ ክርስቲያን ፈቃድ ሥጋውን ለፈቃድ ነፍሱ በማስገዛት በእመንት የጠነከረና ከማናቸውም ነገር ይልቅ መንግሥቱን ጽድቁን በማስቀደም በእምነት ለማደግ ጥረትና ትጋት ሲታይበት ብቻ ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ

"ወንድሞች ሆይ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታጸኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ። እነዚህ ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሉምና" በማለት የአዋጅ ጥሪ ያቀርባል። 2ጴጥ1:10

በዚህ ቅዱስ ቃል መሠረት ክርስቲያኖች እስከ መጨረሻው ዕለት ድረስ እግዚአብሔር በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት የሰጣቸውን የዘለዓለም ድኅነትና ሕይወት አስጽንተው መያዝ ግዴታ እንዳለባቸውና ከእምነታቸው እንዳይሰናከሉ የሕይወት መስዋዕትነትን ሊያስከፍል እስከሚችል ድረስ እንኳ ትጋትን፣ ጽናትንና ትእግስትን በመያዝ በእምነት መጠንከርና መጎልመስ እንዳለባቸው የእግዚአብሔር ቃል ያስተምረናል። ማር 13:13

ወስብሐት ለእግዚአብሔር፤ አሜን።

አባ ቴዎፍሎስ